

ZO WAS HET IN ...

De koers heeft ook Andy Cappelle enorm verrijkt als mens

DE PANNE Maart is aan zijn tweede helft begonnen en dus wenkt onder meer de Driedaagse van De Panne-Koksijde, die zeker bij de ingeweken Westkuster Andy Cappelle beklijvende herinneringen ontlokt als de kapstok van zijn voorjaar. Zowel in 2009 als 2012 werd hij op het podium geroepen voor de blauwe trui van het rushesklassement. Zijn beste beurt maakte hij evenwel in 2003. "Tijdens de eerste twee ritten had ik mij verzekerd van een mooie uitgangspositie, die ik zou consolideren in de afsluitende tijdrit. Ik kwam evenwel tijdens de korte ochtendrit zwaar ten val en brak een elleboog. Mijn hele voorjaar, waarvan ik zoveel verwachtte, was naar de vaantjes." Toch kan dat dramatische voorval niet beletten dat hij aan deze prachtkoers vooral mooie herinneringen overhoudt. "Koersen door eigen regio tussen een zee van mensen tijdens de ontluikende lente, het doet wat met een mens."

BK-SPECIALIST

Wat ook veel met Andy deed, waren zijn twee Belgische titels op rij bij de beloften. "Vooral de eerste, te Frasnes-lez-Buissenal in 1999, baarde opzien. (glundert) "Ik vloerde er het Saeco-duo Björn Leukemans en Jehudi Schoonacker. Het jaar daarop verlengde ik mijn titel in Halle-Buizingen. En wie werd daar tweede? Juist, niemand minder dan Tom Boonen himself, die in 2001 mijn opvolger werd in Tessenderlo."

Andy kon zich als geen ander focussen op een titelstrijd. Zo werd hij in 1995 al vice-kampioen van België bij de nieuwelingen. "Die 16de juli was ik in Gits ontegensprekelijk de beste. Vroeg in de wedstrijd kreeg ik evenwel te maken met een haperende ketting, die mij bijna een minuut op het ijldende peloton deed verliezen. Toch keerde ik in de spits van de koers terug en ging ik de finale in met Joost Vanmeerhaeghe. Ik wist dat hij de snelste was, maar na een afmattende eerste koers helft ontbeerde ik de krachten om hem uit mijn spoor te drijven."

Het pijnlijkste van al was Andy's wedervaren in het Kampioenschap van België in Vilvoorde in 2003. "Ik begon er in een gunstige uitgangspositie aan de finale en voelde dat het nog lang niet op was. Ik speculeerde op een late aanval, maar die werd op minder dan vijf kilometer van de finish in de kiem gesmoord door een lekke band, die mij naar de 19de plaats verbande. Het was zeker niet totaal uitgesloten dat ik op de sterkste dag uit mijn carrière Belgisch kampioen zou zijn geworden."

FALIEKANT POEPZALFJE

Kommer en kwel waren de vaste compagnons op de koerswegen

Andy Cappelle won vijf jaar geleden de blauwe trui van het rushesklassement in de Driedaagse van De Panne. Anno 2017 heeft hij maar weinig affiniteit meer met de koers. "Een bewuste houding." (Foto ED)

"Mijn beproevingen hebben me sterker gemaakt voor mijn leven na de koers"

van Andy Cappelle. Tijdens zijn 14 campagnes als contractrenner bleef hij hooguit vier seizoenen van brute pech gespaard. Het ergste overkwam hem in 2004. Andy leverde op 5 juni een positief plasje af na de Leeuwse Pijl. Er werden in zijn urine sporen van corticosteroïde getraceerd, afkomstig van het product Mycolog, een poepzalfje dat Andy had aangewend voor een zitvlakblessure. Pas drie maanden na Andy's betrapping kwam Mycolog op de lijst van verboden middelen te staan. Om er in januari 2005 weer te worden van geschrapt. En toch moest Barbertye hangen. Het TAS in Lausanne herleidde een nog zwaardere straf tot één jaar effectief en negen maanden voorwaardelijk.

Andy Cappelle werd prof in 2001 en zwaaide af in 2013. (Foto a-RN)

2005 was al voorbij eer hij begon. Toch was het voor Andy geen verlore, maar een gewonnen jaar van duurzame herbronning. "Het was kiezen tussen breken of terugvechten. Ik opteerde voor dat laatste en het leverde me de basis op voor mijn huidig mooi bestaan. Tijdens dat vermaledijde 2005 kwam er veel goed: ik verhuisde naar De Panne en leerde Lindsay kennen, met wie ik inmiddels tien jaar getrouwd ben een 7-jarig dochtertje Estée heb. Eén en ander wordt geschraagd door een mooie job als instructeur in Fit Control in De Panne."

TRAINING VAN 8U45'

"Toch gaf ik het professionele wielrennen nog lang niet op", voegt Andy er snel aan toe. "Ik trainde als een bezetene en kwam elke avond afgepeigerd thuis. Op de laatste dag van 2005 zat ik niet minder dan acht uur en drie kwartier op mijn koersfiets. Het was nochtans bitter koud en het sneeuwde lichtjes. Maar ik wilde mij herbewijzen in wat ik het liefste deed."

"Het is een vaak herhaald cliché", plaatst Andy een statement. "Maar mijn beproevingen hebben mij sterker gemaakt voor mijn aansluitend leven. Ik ben mentaal gewapend als weinig anderen en dat is maar goed ook, want ik zit nog steeds in de hoek waar de klappen vallen: mijn beide ouders zijn zwaar ziek."

Veel affiniteit met het huidige wielrennen heeft Andy niet meer. "Het is geen bittere, maar een bewuste houding. Ik volg het nog wel via de media, maar ga er live nog maar zelden op af. Na zoveel jaren was het tijd voor iets anders en tijd voor andere mensen. In een kort leven mag men niet voor één gat te vangen zijn", besluit een filosoferende Andy Cappelle. (Bernard Callens)

ORGANISATOR VAN DE WEEK (HARINGE)

Verjongd bestuur, mooie toekomst

Plaats : Haringe. Categorie : ezc & beloften. Eerste editie : zondag 5 april 1975. Organisator : Haringe Sportief.

DE EERSTE KEER

"Koersen voor niet-aangesloten stonden al heel lang op het kermisprogramma in Haringe. Maar na een dispuut over het afstaan van onze traditionele organisatiedatum in het Westhoekcriterium besloten we i.s.m. BWB-afgevaardigde Leon Rosselle en zijn Moedige Grensspurters uit te pakken met wedstrijden voor nieuwelingen en junioren. Eind 1973 stichtten we onze eigen wielclub en zo kwam op het gehucht Haandekot de eerste ereprijs Elza Braem, waardin van café De Vrede, tot stand. Die eerste editie werd gewonnen door Dirk Pieters voor Courtens en Vermeersch", vertelt pionier René Boone.

DE MOOISTE EDITIE

"Het is altijd leuk om een dik pak rugnummers te kunnen uitreiken. Veel renners betekent veel toeschouwers en als het weer dan ook nog meevalt, zijn dat hoogdagen voor Haringe. Zo kwamen in 2004 liefst 106 deelnemers opdagen. Toen won Bart Vanheule. Meer bekende namen op de erelijst zijn Chris Scharmin, Kurt Verleden, Marc Schoutteten, Mirando Dumoulin, Maxime Vantomme, Joeri Clauwaert, Kenny Molly, Igor Decraene..."

"Vaak vertolkte de weermaker een koersbepalende rol in het open landschap op en rond het Haandekot. In dergelijke stormachtige weersomstandigheden presteerde Reginald Vandamme steeds op zijn best. De hardfietser uit Klerken won hier in 1993, 1994 en 1995!"

"Om nooit meer te vergeten

Organisator van de week: ezc Haringe (René Boone & Leo Rosselle) (foto Coghe)

was de jongste editie, die eindigde op een adembenemend spurduel tussen Niko Eeckhout en Jens Vandenbogaerde. Verschil was er niet, dus twee winnaars! Voor de ene de bloemen, voor de ander de trofee."

ANNO 2017

"Koersen organiseren kost geld, tijd en medewerkers. Maar wij klagen niet. Dankzij onze 85 sponsors en de opbrengst van de kaarting kunnen we het hoofd een heel eind boven water houden. Vermeldenswaardig hierbij is zeker de grote inzet van Gilbert Delanotte, een van onze beste krachten."

DE TOEKOMST

"Bij voorzitter Leo Rosselle en mezelf beginnen de jaren stilaan zwaar te wegen", benadrukt Bonte. "Gelukkig hebben we met secretaris Davy Cambbron, penningmeester Pascal Louf en nog enkele nieuwkomers de levensnoodzakelijke verjonging in ons bestuurs-team kunnen doorvoeren zodat het voortbestaan van Haringe Sportief verzekerd is." (GVP)

Ex-aecquo tussen Eeckhout en Jens VDB

HARINGE De wedstrijd voor beloften en elite zonder contract in Haringe kreeg een spannende climax. In de spurt kwamen Niko Eeckhout en Jens Vandenbogaerde samen over de meet. "Een adembenemende spurt", aldus KW-speaker Gilbert Vandromme. "Het bleef 15 minuten wachten vooraleer beslist werd dat er twee winnaars waren. Voor de meet won Eeckhout, voorbij de meet was Vandenbogaerde primus. Er was geen enkele foto met de wielen op de meet en ook met de camerabeelden was er geen verschil te zien." (TVB-coto Coghe)